

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๒๒/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๐ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	ระหว่าง	นางจันทร์ทิพย์ หุ่นทอง	ผู้ฟ้องคดี
		นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองอุดรธานี คดีหมายเลขดำ
ที่ บ. ๙๗/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ บ. ๕๕/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ได้รับความเดือดร้อน
เสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙
ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ไม่เลื่อนชั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครึ่งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘
ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เป็นการกั้นแกล้งผู้ฟ้องคดีเพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมีข้อขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยไม่ชอบหลายกรณี และแสวงหารายได้จากการเก็บเงิน
พ่อค้าแม่ค้าในที่สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ร้องเรียนต่อ
ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดอุดรธานีให้ดำเนินการตรวจสอบ กรณีการก่อสร้างระบบประปาผิวดิน
ขนาดใหญ่มาก หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ประกอบ

/การก่อสร้าง...

การก่อสร้างใช้ระดับฐานรากในการก่อสร้างผิดไปจากที่ทางวิศวกรรมควบคุมกำหนด ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำบันทึกเสนอคณะกรรมการตรวจรับการจ้างและผู้บังคับบัญชา ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้ขอลาออกจากความเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างดังกล่าว อีกทั้งมีการกลั่นแกล้งโดยมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการโดยละทิ้งหน้าที่และทอดทิ้งหน้าที่แสดงกริยาไม่สุภาพต่อผู้บังคับบัญชา ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างพนักงานและพูดส่อเสียดให้ร้ายผู้อื่น กระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชาและไม่เชื่อฟังคำสั่งตักเตือน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนไม่เป็นไปตามกฎหมาย ประวิงเวลา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอรบความคืบหน้าในการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ลงโทษผู้ฟ้องคดี ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน นับจากวันที่มีคำสั่งลงโทษ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ กรณีดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีแต่ไม่ดำเนินการทางวินัยข้าราชการรายอื่นที่กระทำการขัดต่อระเบียบกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งวินิจฉัยยกคำร้องทุกข์กรณีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงนำคดีมาฟ้องเพิ่มเติมต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครั้งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ให้สอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ช่วยเหลือดูแลความเดือดร้อนของข้าราชการชั้นผู้น้อยและประชาชน

๔. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ให้ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี และให้ใช้ดุลพินิจโดยชอบพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปตามกฎหมาย

/๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี

๖. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

๗. ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแก้ไขกำกับดูแลเรื่องราวและเหตุการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีและประชาชนร้องเรียนแจ้งเบาะแสการทุจริตในตำบลหนองสระปลา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลหนองสระปลา มีหลักเกณฑ์และวิธีประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งอยู่ภายใต้กรอบของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีระเบียบปฏิบัติโดยยึดหลักผลสัมฤทธิ์ของงาน พฤติกรรมการปฏิบัติราชการ และตามหลักการของมาตรฐานทั่วไป ผู้บังคับบัญชาต้องประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีได้ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ในระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีขาดราชการ ๕ ครั้ง มาทำงานสายจำนวน ๔๖ ครั้ง และตามรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติงานส่วนตำบล ผลการประเมินต้องปรับปรุงและได้คะแนนร้อยละ ๔๕ ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานหนองสระปลา ได้ผ่านการพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดไว้แล้ว ในส่วนข้อขัดแย้งที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างทุกกรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการโดยชอบตามระเบียบพัสดุทุกประการ กรณีการเรียกเก็บเงินจากพ่อค้าแม่ค้า โดยการจัดแบ่งที่สาธารณประโยชน์ให้เช่า นำห้องน้ำสาธารณะในดอนย่าให้คนเช่าเก็บค่าบริการในการจัดงานสงกรานต์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามมติของที่ประชุมร่วมกันของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา คณะกรรมการหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน หัวหน้าส่วนราชการ และประชาชนในท้องถิ่น โดยในส่วนห้องน้ำให้เอกชนมาดำเนินการดูแลและจัดเก็บคิดค่าจัดเก็บกับเอกชนเป็นเงิน ๑,๔๐๐ บาท จนกว่างานประเพณีเสร็จสิ้น ในส่วนรายได้จากค่าเช่าร้านค้าที่เข้ามาจำหน่ายสินค้าในบริเวณงาน รวมทั้งค่าเช่าห้องน้ำจะนำไปซื้อทรายมาปรับถมปรับปรุงหาดดอนย่าเพื่อให้ดึงดูดการท่องเที่ยว และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในตำบลหนองสระปลา สาเหตุที่ไม่ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและใช้ใบเสร็จรับเงินที่ไม่ใช่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา เนื่องจากพื้นที่ในการจัดงานไม่ใช่ทรัพย์สินหรืออยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลาเป็นเพียงผู้เข้าไปใช้พื้นที่ในการจัดกิจกรรมเป็นครั้งคราวเท่านั้น และไม่ได้มีรายได้

/จากค่าเช่า...

จากค่าเช่าดังกล่าวมาเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีนั้น ด้วยมูลเหตุที่ประชาชนตำบลหนองสระปลา จำนวนหลายร้อยคนได้เข้าพบและยื่นเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีต่อนายอำเภอหนองหานและนายอำเภอหนองหานได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขปัญหากรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงมายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ โดยมีข้อพิจารณา/ข้อเสนอแนะว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้พิจารณาจากหลักฐานเอกสารและสอบถ้อยคำบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้วเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมาลงเวลาปฏิบัติราชการแต่ไม่อยู่ปฏิบัติราชการในสำนักงาน โดยไม่มีคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ออกพื้นที่ หรือออกพื้นที่โดยไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามบันทึกแจ้งประชาชนไม่สามารถติดต่อราชการเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป็นเหตุให้อาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ไม่อุทิสเวลาให้แก่ราชการละทิ้งหน้าที่และทอดทิ้งหน้าที่ตลอดจนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือปายเปียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บัญชา แสดงกิริยาไม่สุภาพต่อผู้บังคับบัญชา ไม่รักษาความสัมพันธ์ระหว่างพนักงาน กระด้างกระเดื่องไม่เชื่อฟังการกล่าวตักเตือนของผู้บังคับบัญชา จึงเห็นควรดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามควรแก่กรณีกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้รายงานการสอบสวนมายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หลีกเลียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของราชการ และละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นควรให้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน นับจากวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นต้นไป แต่กระบวนการสอบสวนไม่สมบูรณ์ จึงไม่ได้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อผู้ฟ้องคดีกระทั่งวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือกำชับการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อกำชับการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ให้ผู้ฟ้องคดีได้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการประพฤติตนอยู่ในกรอบวินัยและกฎระเบียบของทางราชการ ซึ่งการกำชับการปฏิบัติราชการไม่ใช่โทษทางวินัย ทั้งนี้ ในการดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปแทรกแซงหรือสั่งการในทำนองให้เร่งรัดหรือกดดันแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีกรณีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยพิจารณาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลาได้ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลแล้ว

/คือ แต่งตั้ง...

คือ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๓ และ ข้อ ๑๔ ตามลำดับ ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นเพราะคณะกรรมการ กลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน และคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน พิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (ต่ำกว่า ๗๐%) นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้ยอมรับในหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีว่าผู้ฟ้องคดีมาลงเวลาแล้วไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่จริง ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงและไม่ได้รับการเลื่อน ขั้นเงินเดือนจึงถูกต้องแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครั้งที่ ๑) ครั้งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่วินิจฉัยยกคำร้องทุกข์กรณีไม่มีสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของ พนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ผลการประเมิน ของผู้ฟ้องคดีในส่วนผลงานได้ ๔๓ คะแนน (คะแนนเต็ม ๑๐๐) ในส่วนคุณลักษณะการปฏิบัติงานได้ ๔๗ คะแนน (คะแนนเต็ม ๑๐๐) คะแนนรวม ๙๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๕ เป็นผลการประเมิน ที่ต้องปรับปรุง (ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐) และในระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีขาดราชการ ๕ ครั้ง มาทำงานสายจำนวน ๔๖ ครั้ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงดังกล่าว และศาลได้มีคำสั่งลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าในครั้งแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนอย่างไร ประการใด ด้วยความสามารถและด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการอย่างไร ประการใด ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ชี้แจงว่าขอให้ศาลพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ว่าการกระทำเช่นใด จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจแก่ทางราชการ ในเมื่อผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ร่วมกระบวนการที่สอดทุกข์และทุกข์ต่อหน้าที่ที่ไม่ขอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ของทางราชการตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียน หรือแจ้งเบาะแสให้ทางราชการหรือผู้บังคับบัญชา ขึ้นเหนือขึ้นไปทราบนั้นหรือตามที่ได้อ้างไว้ในคำฟ้องแล้ว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันควร จำนวน ๕ ครั้ง มาทำงานสายจำนวน ๔๖ ครั้ง แม้ไม่ปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ได้กำหนด...

ได้กำหนดจำนวนครั้งเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว แต่ก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่าการที่พนักงานส่วนตำบลมาทำงานสายถึง ๔๖ ครั้งในเวลาครึ่งปีเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ไม่อาจเป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความอุตสาหะจนเกิดความก้าวหน้าแก่ราชการได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์เป็นพนักงานส่วนตำบลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้น ตามข้อ ๘ (๔) และ (๘) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับในครั้งปีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ดังนั้น คำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครั้งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ข้อที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจออกคำสั่ง ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งไม่ได้นำระบบเปิดมาใช้ประกอบการพิจารณาออกคำสั่ง นั้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ไม่ได้แจ้งผลการประเมิน และไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงหรือโต้แย้งเกี่ยวกับผลการประเมินก่อนมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์คำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนข้างต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว อีกทั้ง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทราบการประเมินและผลการประเมินตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ก็ไม่ทำให้ผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีซึ่งปรากฏอย่างชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ๕ ครั้ง และมาทำงานสาย ๔๖ ครั้ง เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ข้อบกพร่องในกระบวนการพิจารณาก่อนออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวจึงไม่ใช่ขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญถึงขนาดที่ทำให้การพิจารณาไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสียไป ข้อกล่าวอ้างนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการมีข้อขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลายกรณี นั้น เห็นว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือทุจริตก็ต้องว่าไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมาทำงานสายถึง ๔๖ ครั้ง ในเวลาครึ่งปีอันเป็นเหตุให้ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีพฤติกรรมการบริหารและการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาสองมาตรฐาน กรณีการลงเวลาในบัญชีการปฏิบัติราชการ และกรณีการดำเนินการทางวินัยอันเป็นการอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม นั้น เห็นว่า

/เมื่อผู้ฟ้องคดี...

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่มาทำงานสายหรือเป็นบุคคลที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิหรือมีความชอบธรรมอย่างใด ๆ ที่จะเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่นำเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมาทำงานสายไปประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับประเด็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่วินิจฉัยยกคำร้องทุกข์กรณีไม่มีสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครั้งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยคำร้องทุกข์กรณีดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ให้สอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นเพียงการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือที่เรียกว่า การพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เท่านั้น ยังมีไม่ใช่ว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งนี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่พิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการออกคำสั่งแต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพราะตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การออกคำสั่งเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลเป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และนายอำเภอหนองหาน ผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา และเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนวินัยจรรยาหรือมีคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งหากปรากฏว่าผู้บริหารท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือในกรณีอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน เป็นต้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีและประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร้องเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อนายอำเภอหนองหาน และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่ได้รับการเพิกเฉยละเลยหรือละเว้นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ร้องเรียนจนถึงปัจจุบัน ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงไม่พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาไม่ตรงประเด็นตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรม อีกทั้ง พฤติกรรมในทางทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิสูจนด้วยพยานหลักฐานใดที่เห็นว่าถูกต้องตามกฎหมาย และข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้ ส่วนคำพิพากษาที่วินิจฉัยว่าหากปรากฏในภายหลังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่แล้วตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยเพราะศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาไม่ตรงประเด็น ศาลปกครองชั้นต้นควรพิจารณาวินิจฉัยและไต่สวนข้อเท็จจริงในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีและประชาชนร่วมกันร้องเรียนว่าทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกฎหมายในการพิจารณาว่าคำสั่งออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเห็นว่า การประเมินมีหลักเกณฑ์และการปฏิบัติใน “ระบบเปิด” ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๐ ตามหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ มิใช่เพื่อให้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการมีความเป็นธรรม โปร่งใส สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ เมื่อผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดีได้ให้คะแนนในแบบการประเมิน แต่มิได้ดำเนินการแจ้งผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหลักเกณฑ์ของหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยมิได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงให้ความเห็นหรือขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมินแต่อย่างใด และมีได้แจ้งผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อขั้นตอนการประเมินและการแจ้งผลการประเมินเป็นวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนและผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดีจะต้องถือปฏิบัติ การที่ไม่ได้แจ้งผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ย่อมถือเป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เฉพาะในส่วนที่เลื่อนเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี และคำวินิจฉัยร้องทุกข์ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน ประเด็นกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ๕ ครั้ง และมาทำงานสาย ๔๖ ครั้ง โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการทำงาน ของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น ศาลปกครองชั้นต้นไม่ไต่สวนข้อเท็จจริงตามระบบการไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่มีกระบวนการใดให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานข้อกล่าวหา หรือสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีให้ได้ข้อยุติตามระเบียบกฎหมายของทางราชการกำหนด ตามกรณีตัวอย่างในหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๒.๒/ว ๒๘๘๑๐ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ และหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๒.๒/ว ๑๔๒๔๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหาหรือว่า กรณีใดจะถือว่าเป็นการขาดราชการโดยมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ เป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป และจำเป็นต้องดำเนินการให้ได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติก่อนจึงจะสั่งดเลื่อนขั้นเงินเดือน ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาว่า

/การขาดราชการ...

การขาดราชการมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ ต้องมีข้อเท็จจริงให้ยุติ ว่า เป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงจะสั่งงดเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ และส่วนประเด็นกล่าวหาว่าการมาทำงานสายนั้น ผู้บังคับบัญชาไม่ได้กำหนดไว้เป็นหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และไม่มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบมาก่อน การกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ๕ ครั้ง และมาทำงานสาย ๔๖ ครั้ง ประเด็นนี้ยังไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงหรือโต้แย้งแสดงเอกสารพยานหลักฐานใด ๆ เมื่อพิจารณาตามหลักความเสมอภาคในการออกคำสั่งเห็นได้ว่า มีพนักงานส่วนตำบลที่มาสายแล้วลบเส้นแดงลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และพนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมในทางทุจริต หรือการไม่รักษาวินัย แต่ยังสามารถเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกปฏิบัติ เป็นสองมาตรฐานกับผู้ใต้บังคับบัญชา และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งกับผู้ฟ้องคดีโดยไม่ผ่านกระบวนการสอบข้อเท็จจริงหรือกระบวนการสอบสวนวินัยไม่ได้ เพราะสาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมาทำงานสายนั้นเพราะผู้ฟ้องคดีต้องไปส่งเอกสารแจ้งเบาะแสการทุจริตหรือเรื่องร้องเรียนในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ตามที่ปรากฏในสารบบงานสารบรรณอำเภอหนองหาน สารบบงานสารบรรณศาลากลางจังหวัดอุดรธานี ในสารบบงานสารบรรณสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดอุดรธานี สารบบงานสารบรรณหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ สารบบงานสารบรรณผู้ตรวจการแผ่นดิน สารบบงานสารบรรณอธิบดีกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น และในสารบบงานสารบรรณสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการให้เสียหายกับทางราชการ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบลต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวในสังกัดหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตราย ซึ่งจะบังเกิดแก่พี่น้องประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ การที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเช่นนี้ ต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความอุตสาหะหรืออุทิศเวลาให้ทางราชการในด้านการปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จนเกิดผลดีอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลทางราชการในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ในการต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ จะถือว่าถูกต้องตามวิญญูชนทั่วไปเข้าใจ ควรจะให้ผู้ฟ้องคดีมีความชอบจะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี

ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยยกอุทธรณ์โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว นั้น หากพิจารณาจากเจตนารมณ์ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดอุดรธานี ซึ่งวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๐๐ ว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบลที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวดนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาในกรณีที่ไม่วางเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตาม “ระบบเปิด” ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๐ ตามหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ มีสาระสำคัญเพื่อให้การ

/พิจารณา...

พิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการมีความเป็นธรรมโปร่งใสสามารถอธิบายและตรวจสอบได้
 ดังนั้น การแจ้งการประเมินและผลการประเมินให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินทราบ จึงเป็นวิธีการ
 อันเป็นสาระสำคัญที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นผู้ประเมินมีหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่ถูกประเมิน
 ทราบก่อนที่ผู้มิอำนาจจะออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน เมื่อผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น
 ของผู้ฟ้องคดีได้ให้คะแนนในแบบการประเมิน แต่มิได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของหนังสือเวียน
 สำนักงาน ก.พ. ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ย่อมถือเป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน
 หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ คำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเฉพาะในส่วนที่เลื่อนเงินเดือน
 ให้ผู้ฟ้องคดี และคำวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน (ทั้งนี้ ตามแนวคำพิพากษา
 ศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๒๔๓/๒๕๕๙) คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นยังขัดกับคำพิพากษา
 ศาลปกครองสูงสุดตามที่กล่าวอ้างมาข้างต้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
 เป็นมีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีชนะคดีตามฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำแก้อุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ศาลจึงไม่รับคำแก้อุทธรณ์

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ทำนองเดียวกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น และ
 เห็นว่าคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง
 เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป
 ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ
 ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ
 คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่น
 จากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหาร
 ส่วนตำบลหนองสระปลา อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี มีหน้าที่สำรวจ ออกแบบกำหนด
 รายละเอียดงานก่อสร้าง ประมาณราคาก่อสร้าง ควบคุม ตรวจสอบงานก่อสร้าง และอื่น ๆ ตามมาตรฐาน
 กำหนดตำแหน่ง ต่อมา ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑
 ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ผลการประเมินของผู้ฟ้องคดีในส่วนผลงานจากคะแนน
 เต็ม ๑๐๐ คะแนน ได้ ๔๓ คะแนน ในส่วนคุณลักษณะการปฏิบัติงานจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน
 ได้ ๔๗ คะแนน รวม ๙๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๕ เป็นผลการประเมินที่ต้องปรับปรุง (ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐)
 นายแสวง แสนโครต ผู้อำนวยการกองช่าง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดี
 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ เลย จึงไม่ควรเลื่อนชั้นเงินเดือน และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา

/เห็นด้วยกับ...

เห็นด้วยกับการประเมินของผู้อำนวยการกองช่าง ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้น เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ประชุมวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ในการประเมินรายผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการเห็นชอบตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรอง ฯ โดยมีมติไม่ให้เกิดการเลื่อนขั้นเงินเดือน ที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีต้องปรับปรุง ด้วยเหตุผลตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕ มีผลการประเมิน ๔๕ คะแนน ผลการประเมินต้องปรับปรุง ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ และ ข้อ ๘ (๔) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลและความจำเป็นจำนวน ๕ ครั้ง และกรณีตาม (๘) มาทำงานสายครึ่งปีแรก จำนวน ๔๖ ครั้ง โดยสรุปคณะกรรมการมีมติไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครั้งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นการกั่นกั้นผู้ฟ้องคดีเพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมีข้อขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลายกรณี ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีในฐานะประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยจังหวัดอุดรธานีได้รับหนังสือดังกล่าวในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ผู้ฟ้องคดียังมิได้รับแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยร้องทุกข์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ มีมติยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องเพิ่มเติมต่อศาล ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีกรณีทุจริตหลายกรณีแต่ไม่ถูกดำเนินคดีให้พ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีจึงขัดต่อหลักความเป็นกลาง และมีสภาพร้ายแรงต่อการออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดี และไม่นำระบบเปิดมาใช้กับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้สวนกรณีนำข้อมูลว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการเกิน ๕ ครั้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร และมาสาย ๔๖ ครั้ง ว่ามีเหตุอันสมควรหรือไม่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยเหตุผลเดียวกัน จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาตามประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ว่าศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาไม่ตรงตามประเด็นในคำฟ้อง และมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ฟ้องคดีชนะคดีตามคำฟ้อง

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน (ครั้งที่ ๑) ครึ่งปีแรก (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่วินิจฉัยยกคำร้องทุกข้อกรณีไม่มีสิทธิเลื่อนขึ้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๐๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้พนักงานส่วนตำบล ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวดนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา ประกอบประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในประกาศกำหนดนี้ “ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ “ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม “ครึ่งปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังที่ผ่านมาแล้วแต่กรณี ข้อ ๕ กำหนดว่า ให้ผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลปีละสองครั้ง ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ข้อ ๖ กำหนดว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้ (๑) ครั้งที่ ๑ เป็นการเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับการปฏิบัติราชการในครึ่งปีแรก โดยให้เลื่อนในวันที่ ๑ เมษายนของปีที่ได้เลื่อน ข้อ ๘ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้นในแต่ละครั้ง ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ... (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ... (๘) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน ... ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๕ มาเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงานการรักษาวินัยการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ของผู้นั้นแล้วรายงานผลการพิจารณานั้น พร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงนายองค์การบริหารส่วนตำบล วรรคสอง กำหนดว่า ในการพิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของนายองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

/พิเคราะห์...

พิเคราะห์แบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานส่วนตำบลรายผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยผู้ฟ้องคดีตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงาน มีหน้าที่สำรวจ ออกแบบกำหนดรายละเอียดงานก่อสร้าง ประมาณราคาก่อสร้าง ควบคุม ตรวจสอบงานก่อสร้าง และอื่น ๆ ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งโดยในการประเมินมีนายแสวง แสนโคตร ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้บังคับ เป็นผู้ประเมินชั้นต้น ซึ่งมีการประเมิน ๒ ส่วน คือ ๑. ผลงาน ประกอบด้วย ๕ ตัวชี้วัด คือ ๑.๑ ปริมาณผลงาน (พิจารณาจากปริมาณผลงานเปรียบเทียบกับ เป้าหมายข้อตกลง หรือมาตรฐานของงาน) ๑.๒ คุณภาพของผลงาน ๑.๓ ความทันเวลา ๑.๔ การประหยัดหรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ๑.๕ ผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติได้ (พิจารณาจากผลผลิตหรือผลลัพธ์ของผลงานเปรียบเทียบกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงาน) โดยแต่ละข้อ มีคะแนนเต็มข้อละ ๒๐ คะแนน ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนรวม ๔๓ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ๒. คุณลักษณะการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ๘ ตัวชี้วัด คือ ๒.๑ การวางแผนและการจัดระบบงาน ๒.๒ ความเป็นผู้นำ ๒.๓ การพัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ๒.๔ ความรับผิดชอบ ๒.๕ ความสามารถในการปฏิบัติงาน (ความรู้ในงาน เข้าใจเกี่ยวกับงานในหน้าที่) ๒.๖ ความอดุสาหะ ๒.๗ การรักษาวินัย ๒.๘ การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ (การปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบ จรรยาบรรณ และค่านิยมของข้าราชการหรือหน่วยงาน) ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้คะแนนรวม ๔๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน รวมเป็นคะแนน ทั้ง ๒ ด้าน ได้ ๙๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน คิดเป็นผลการประเมินที่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ผลการประเมินที่ต้องปรับปรุง หลังจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้นประเมินแล้ว ในชั้นความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นด้วยกับข้อเสนอไม่ควรเลื่อนขั้นเงินเดือน ส่วนความเห็นของผู้ประเมินเหนือขึ้นไป คือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นด้วยกับ ผลการประเมินของผู้บังคับบัญชา ในฐานะผู้ประเมินชั้นต้น ส่วนในชั้นร้องทุกข์ผลการประเมิน ผู้ฟ้องคดีมีได้โต้แย้งการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนผลงานและคุณลักษณะการปฏิบัติงาน ดังที่ผู้บังคับบัญชาได้ทำการประเมินว่าเป็นการให้คะแนนที่ไม่ถูกต้องอย่างไร มีเพียงการโต้แย้ง ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีพฤติกรรมบริหารงานที่ผิดต่อระเบียบและข้อกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจ บังคับให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมกระทำความผิด ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิบัติงานตามที่มอบหมาย เช่นนั้นได้ และมีพฤติกรรมปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาสองมาตรฐาน ส่วนในชั้นอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์โต้แย้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทุจริตซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนกรณีการทุจริตดังกล่าว ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งที่ว่าการอำเภอหนองหาน ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดอุดรธานี อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการ ตรวจสอบเงินแผ่นดิน และหัวหน้า ค.ส.ช. มาแล้ว แต่นายอำเภอหนองหาน และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี กลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๙๒

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งนายอำเภอมีได้ใช้อำนาจวินิจฉัย ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย นั้น เห็นว่า ประเด็นพิพาทในคดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้บังคับบัญชาประเมินผลงานและคุณลักษณะการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แล้วเห็นว่าไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ เลยในระยะเวลา ๖ เดือน ในรอบการประเมินที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีการปฏิบัติงานให้ประเมิน ประกอบกับข้อมูลการขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ๕ วัน มาสาย ๔๖ วัน ซึ่งในส่วนนี้ผู้ฟ้องคดีรับว่า เหตุที่เป็นเช่นนั้น เพราะผู้ฟ้องคดีต้องไปร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ขอด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อหลายหน่วยงานอันเป็นหน้าที่ของข้าราชการที่ดีนั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในฐานะหัวหน้าส่วนการโยธา แต่กลับไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ราชการเสียหาย ส่วนเหตุที่ผู้ฟ้องคดีนำมาอ้างนั้น ผู้ฟ้องคดีสามารถใช้วิธีการอื่นใดในการร้องเรียน โดยไม่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดความเสียหายได้ ข้ออ้างนี้จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนที่ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจออกคำสั่ง และผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนไปยังหน่วยงาน ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น เมื่ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดียังไม่ปรากฏว่าหน่วยงานที่มีอำนาจ ได้พิจารณาดำเนินการใด ๆ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งยังไม่มีคำวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประพฤติทุจริตดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือไม่ ดังนั้น トラบเท่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ขาดคุณสมบัติ และยังไม่ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีอำนาจในการออกคำสั่ง ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดี ตามผลงานและคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ตามข้อ ๒๐๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ประกอบกับข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๑๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไป เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ อุทธรณ์ข้อนี้ ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ที่มีอำนาจทำการประเมิน และได้ ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการขาดราชการและการมาสายดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาประเมินให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับคะแนนผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ซึ่งเป็นระดับต้องปรับปรุง ถือว่าไม่ผ่านการประเมิน อันมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ย่อมเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ขอด้วยกฎหมายตามข้อ ๘ (๔) (๘) ข้อ ๙ (๕) ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของประกาศ ก.อบต. จังหวัดอุดรธานี ที่กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้ไต่สวนข้อเท็จจริง ก่อนวินิจฉัยกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีส่วนได้เสียหรือความไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจพิจารณาทางปกครองและออกคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ นั้น พิเคราะห์

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการ ในคณะกรรมการที่มีอำนาจทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครอง ไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้ เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยคัดค้านว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเหตุอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครอง ไม่เป็นกลาง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมาก่อน แต่เพียงกรณี ความขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวเสียหรือความไม่เป็นกลาง ในการออกคำสั่งขึ้นเป็นข้ออุทธรณ์ในชั้นศาลปกครองสูงสุด ทั้งที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่เคยพิพากษา ในประเด็นนี้ นั้น แต่เมื่อ ประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ของประชาชน ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิยกขึ้นว่ากล่าวได้ตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กรณีจึงมีปัญหาว่า ข้ออ้างของ ผู้ฟ้องคดีที่กล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารงานบุคคล เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยผู้ฟ้องคดีได้นำเรื่องดังกล่าวร้องเรียนไปยังหลายหน่วยงานทั้งระดับอำเภอ ระดับจังหวัด รวมทั้งสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดอุดรธานี ผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน อธิบดีกรมการปกครอง แต่หน่วยงานดังกล่าวยังไม่ดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้พ้น จากตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นผู้มีความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดี กรณีจึงมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้ การพิจารณาทางปกครองมีความไม่เป็นกลาง นั้น เห็นว่า กรณีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเป็นเพียง ข้อกล่าวหาที่ผู้ฟ้องคดีร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอให้หน่วยงานดังกล่าวตรวจสอบ การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อกล่าวหาตามคำร้องเรียนของผู้ฟ้องคดี จะมีมูลหรือไม่ เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะพิจารณาต่อไป และไม่ปรากฏเหตุอันมี สภาพร้ายแรงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับแก่งแย่งการให้มีการประเมินผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยหลักการ ประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่อย่างใด ลำพังที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ร้องเรียนว่าการบริหารงาน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อหน่วยงานต่าง ๆ จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีได้ เพราะมี สภาพร้ายแรงตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง นั้น จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ศาลปกครองชั้นต้น ควรพิจารณาก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่า ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีมีมูลความจริงอันแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้ง และมีสภาพร้ายแรงดังที่ผู้ฟ้องคดีอ้างนั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำผิด ตามข้อกล่าวหาที่ผู้ฟ้องคดีร้องเรียนเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ได้รับหนังสือร้องเรียน ที่จะต้องพิจารณาต่อไป กรณีจึงไม่ใช่ข้อพิพาทในคดีนี้ ที่ศาลจะต้องพิสูจนตามที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้าง เมื่อวัตถุแห่งคดีนี้ คือการขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ข้อพิพาทอื่น

/ที่ผู้ฟ้องคดี...

ที่ผู้ฟ้องคดีร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ใช่ประเด็นพิพาทในคดีนี้ ที่ศาลจะต้องวินิจฉัย อันเป็นเรื่องนอกฟ้อง นอกประเด็น

ส่วนอุทธรณ์ที่ว่า การประเมินของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น และของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้ดุลพินิจประเมินไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินโดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อน จึงเป็นการประเมินที่ไม่ชอบตามหลักการในระบบเปิด นั้น เห็นว่า ในเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีทั้งหลักเกณฑ์การประเมินที่ใช้อยู่เดิมและมีการปรับปรุง หลักเกณฑ์การประเมินใหม่ โดยคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานีเห็นสมควร ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลเพื่อให้สอดคล้องกับ ระบบการบริหารผลงาน (Performance Management) ในระบบจำแนกตำแหน่งพนักงาน ส่วนท้องถิ่น จึงได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น โดยประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยที่ข้อ ๕ วรรคสอง ซึ่งเป็นแนวทางในการประเมินในระบบเปิด กำหนดให้การประเมิน ผลการปฏิบัติงานให้คำนึงถึงระบบการบริหารผลงาน ที่เชื่อมโยงผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ไปสู่ผลการปฏิบัติงานระดับองค์กร คุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอดสาหะในการปฏิบัติงาน ความมีคุณธรรม และจริยธรรม ตลอดจนการรักษาวินัยที่เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการโดยจัดทำ การประเมินอย่างน้อยปีละสองครั้ง และเปิดโอกาสให้ผู้ถูกประเมินชี้แจงหรือขอคำปรึกษาด้วย และข้อ ๗ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้ประเมินอย่างน้อยสององค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของงาน และพฤติกรรมการปฏิบัติราชการ โดยผลสัมฤทธิ์ของงานจะต้องมีส่วน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ให้ประเมินจากปริมาณผลงาน คุณภาพของงาน ความรวดเร็วหรือ ตรงตามเวลาที่กำหนด หรือความประหยัด หรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร พฤติกรรม การปฏิบัติราชการให้ประเมินจากสมรรถนะหลักตามที่ ก.อบต. กำหนด ข้อ ๙ กำหนดให้นำผล คะแนนการประเมินมาจัดกลุ่มเป็น ๕ ระดับ โดย (๕) ระดับต้องปรับปรุง ต้องมีช่วงคะแนน ประเมินต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ข้อ ๑๒ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องจัดลำดับผลการประเมิน เรียงลำดับจากผู้ที่มีผลการประเมินระดับดีเด่น ดีมาก ดี พอใช้ และระดับต้องปรับปรุงไว้ให้ชัดเจน เพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อ ๑๓ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการ กลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล แต่อย่างไรก็ดี ข้อ ๑๖ ของประกาศดังกล่าว กำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินดังกล่าวมานี้ตั้งแต่การประเมิน ผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ อันเป็นรอบการประเมินผู้ฟ้องคดี ที่พิพาทในคดีนี้จึงยังไม่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศเกณฑ์และมาตรฐานการประเมิน

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีตามหลักการในระบบเปิด จึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีซึ่งใช้บังคับในรอบการประเมินพิพาทจึงเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งประกาศ ณ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และกำหนดให้นำประกาศ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้เดิมก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ มาใช้สำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๕๙)

ส่วนประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพนักงานส่วนตำบล เป็นหลักเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ดังนั้น เมื่อผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องผลงานและคุณลักษณะในการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ประจักษ์ชัดได้ว่ามีผลการประเมินว่าต่ำกว่าหลักเกณฑ์การประเมินและไม่ผ่านการประเมิน และผู้ฟ้องคดีไม่อาจยกเหตุผลใดมาหักล้างผลการประเมินทั้งใน ๒ ส่วนดังกล่าวที่ผู้บังคับบัญชาประเมินให้เปลี่ยนแปลงไปจากที่คณะกรรมการทำการประเมินได้แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบการจะต้องปฏิบัติตามหลักการประเมินในระบบเปิดที่จะต้องให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงหรือให้ความเห็นกับพฤติกรรมการทำงานของผู้ฟ้องคดีที่ผู้บังคับบัญชารับรู้ได้โดยประจักษ์ชัดดังได้วินิจฉัยมาข้างต้นแล้ว แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีส่วนบกพร่องในขั้นตอนการประเมินในระบบเปิดอยู่บ้างแต่ก็ยังไม่บกพร่องถึงขนาดที่จะเป็นผลทำให้การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีต้องเสียหายไป เพราะการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินในระบบเปิดในส่วนอื่น ๆ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตาม โดยถูกต้องครบถ้วนแล้ว โดยเฉพาะขั้นตอนที่จัดให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองมาเป็นกลไกให้ความเห็นในการกลั่นกรองให้ความเป็นธรรมให้แก่ผู้ฟ้องคดีอยู่ชั้นหนึ่งแล้ว ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานรายผู้ฟ้องคดีหากจะบกพร่องในส่วนหนึ่งส่วนใดของขั้นตอนการประเมินในระบบเปิดอยู่บ้าง แต่มิใช่การบกพร่องในขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญถึงขนาดที่จะทำให้การประเมินไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผลการประเมินดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับต่อผู้ฟ้องคดีได้และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ประเด็นที่ว่าศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้สวนข้อเท็จจริงให้ทราบว่าการขาดราชการและการมาทำงานสายของผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ เพราะผู้บังคับบัญชายังไม่เคยรับฟังผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๕ วรรคสาม บัญญัติว่า ในการพิจารณาพิพากษาคดีศาลปกครองอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่น นอกเหนือจากพยานหลักฐานของ

/คู่กรณี...

คู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕๑ กำหนดว่า ศาลมีอำนาจออกคำสั่งเรียกคู่กรณี หรือบุคคลเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร ดังนั้น แม้ศาลปกครองใช้ระบบไต่สวน ในการพิจารณาคดีซึ่งศาลมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้เอง อีกทั้งมีอำนาจเรียกคู่กรณี หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อศาลได้นั้น แต่ต้องเป็นการไต่สวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง ดังนั้น การไต่สวนหรือไม่เป็นดุลพินิจของศาลตามที่เห็นสมควรตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ของ ระเบียบที่ประชุมใหญ่ดังกล่าว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าศาลปกครองชั้นต้นควรทำการไต่สวน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการรับฟังพฤติการณ์เกี่ยวกับการขาดราชการและการมา ทำงานสายของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นเหตุอันสมควรหรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้อ้างต่อศาลปกครองชั้นต้น มาตลอดว่า เหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่มาทำงานหรือมาทำงานสายเป็นเพราะต้องไปทำหน้าที่ตรวจสอบ การทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการทุจริตในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ดังนั้น การขาดราชการและการมาทำงานสาย มีเอกสารหลักฐานที่บันทึกไว้ตามระเบียบของ ทางราชการแล้ว ดังปรากฏตามบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการเอกสารแนบท้ายคำให้การ ซึ่งคู่กรณีทั้งสองฝ่ายทราบแล้ว ดังนั้น การแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการมาทำงานสายหรือ การขาดราชการเมื่อศาลปกครองชั้นต้นไม่เห็นสมควรที่จำเป็นต้องไต่สวนคู่กรณีหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะมีข้อเท็จจริงที่เพียงพอแล้ว ย่อมเป็นดุลพินิจโดยชอบของศาลปกครองชั้นต้น ส่วนดุลพินิจ การวินิจฉัยข้อเท็จจริงกับข้อกฎหมายของศาลปกครองชั้นต้นว่าการขาดราชการและการมาทำงาน สายของผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยมีเหตุอันสมควรหรือไม่ นั้น เป็นส่วนของการวินิจฉัยหาใช้การแสวงหา ข้อเท็จจริงไม่ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นสามารถวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องทำการไต่สวนตามที่ผู้ฟ้องคดี อ้างในอุทธรณ์ ส่วนการอ้างเหตุมาทำงานสายของเจ้าหน้าที่รายอื่น แต่มีการลบเส้นแดงออก ซึ่งหมายถึงการแก้ไขเวลาทำงานจากมาสายเป็นไม่สาย และเจ้าหน้าที่รายนั้นยังได้รับการพิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมนั้น เห็นว่า บุคคลดังกล่าวจะกระทำผิดตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจริงหรือไม่ เป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชา ต้องตรวจสอบตามระเบียบ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเอาการกระทำผิดของผู้อื่นมาอ้างเพื่อให้ตน พ้นผิดได้ กรณีการประเมินผู้ฟ้องคดีเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาจากประวัติการทำงาน ของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น มิใช่พิจารณาโดยต้องใช้ข้อเท็จจริงเปรียบเทียบกับการทำงานของ ข้าราชการรายอื่น กรณีจึงไม่มีเหตุ การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในอุทธรณ์ การพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้จึงเป็นไปโดยชอบด้วยข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนประเด็นคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ให้สอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นเพียง การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น คำสั่งดังกล่าว

/จึงเป็นเพียง...

จึงเป็นเพียงการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังมีใช้คำสั่งทางปกครอง ที่จะมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นกับผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ฟ้องคดี จึงไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งที่ให้สอบสวนทางวินัย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดี เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งนี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ในประเด็นนี้จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนประเด็นที่ว่า คำวินิจฉัยร้องทุกข์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยข้อเท็จจริงเดียวกันกับการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสระปลา ที่ ๑๔๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เมื่อวินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งที่พิพาทเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำวินิจฉัยร้องทุกข์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย
พิพากษายืน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

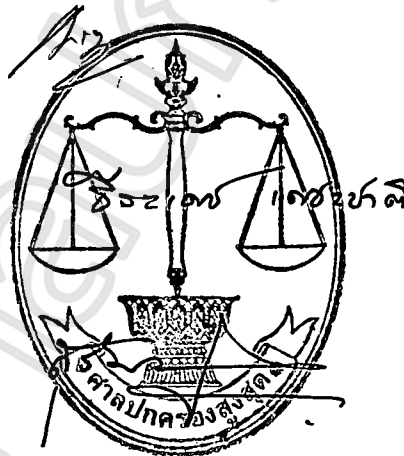
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

